

Kaikki vetää samaa vanhaa köyttä raivoisasti
totisesti vain omaan suuntaansa
yksi soutaa, yksi huopaa jos vain juoruilulta joutaa
eikä osaa pitää kiinni suutansa

Puurot sekä vellit ovat palaneet jo pohjaan
eikä ohjaa kukaan laivaa satamaan
elämä on juhlaa, se paijaa sekä pussaa
vielä plussaa tarjoo ostoskassistaan

Jään katselemaan
vierestä vaan
outoja aikoja
Tunnen suussani sen
maun verisen
outoja aikoja

Vieras olen, vieraammaksi aika minut työntää
myöntää pakko on, se vie mukanaan
otan pillerin ja otan päälle toisenkin
nousenkin pois, oloon mukavaan

Ja kun kuljen kaupungilla, tunne en ketään
enkä mitään, enkä tahdo tunteekaani
kuljen kuin haamu, jonnekin kauas pois
enkä vois taakseni katsoakaan